

Medlem (Ufving), at det vil migtbre frem med Naturlæger, Kvakksalvere, eller hvad man nu vil kalde dem. Den Frygt næver jeg ingenlunde; men hvad det er klart for mig, det er, at ved at flaa ind paa den Vej, som Lovforslaget er flaaet ind paa, vil man ikke opnaae noget virkeligt Resultat. De Forholdsregler, som den høitærede Justitsminister har foreslaaet i det forelaagte Lovforslag for at fikke Befolkningen for de skadelige Følger af Kvakksalveri, have ikke fundet nogen Tilslutning her i Thinget. Nu kommer det ærede Udvalg og foreslaar andre Foranstaltninger, om hvilke Meningerne ere ligesaa delte. Jeg, som er en Tilhænger af Friqvælsen af Lægevirksomheden, vil ikke kunne stemme for de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, og som foreligge til Behandling i Dag, hvorimod jeg snarere kan slutte mig til det Ændringsforslag, som er stillet af 8 ærede Landsthingsmænd til § 1. Ved dette gaar man et Skridt videre frem fra den nuværende Tilstand henimod en mindre Binden af Lægevirksomheden, og det kan jeg være med til. Den høitærede Minister udtalte, at i Fald dette Ændringsforslag blev vedtaget, saa vilde han ikke kunne vedkende sig Lovforslaget. Om Følgen deraf skulde blive, at der ikke udkommer nogen Lov om Lægevirksomhed, da anser jeg ikke dette for nogen stor Ulykke; det er bedre at lade den bestaaende Tilstand vedblive, saaledes som den nu er, end at foretage en Omordning af den bestaaende Lovgivning, som kan virke hæmmende paa de Bestræbelser, som gaa ud paa at gjøre Lægevirksomheden fri. Jeg tror, det er dette, man bør stræbe efter.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger i Anledning af det, der fremkom fra det ærede 5te Medlem for 7de Aarss (S. Pedersen). Jeg vil foreløbig bemærke, at man formentlig slet ikke kan drage nogenjomhelst Slutning fra, hvad det er tilladt at gjøre ved sig selv paa et saadant Øbet som dette, til hvad der er tilladt at gjøre ved Andre. Jeg skal saaledes blot minde det ærede Medlem om, at det i det Mindste, afset fra aldeles enkelte Tilfælde, er tilladt at lemlæste sig selv, men man vil dog ikke have, at deraf skulde følge, at det er tilladt at lemlæste Andre eller omvendt, at fordi det er forbudt at saare eller lemlæste Andre, er det ogsaa forbudt at saare eller lemlæste sig selv. Man gaar her ud fra, at der i Folks Tilbøielighed til at opretholde sit eget Helbred ligger en Spore, som man ikke har, hvor Spørgsmaalet er om

Andre. Naar dernæst det ærede Medlem mente, at forinden man skred til prohibitive Forholdsregler, hvorved man forbød uautoriserede Personer at helbrede Andre, om end det skete af Uegenyttighed og for at hjælpe dem, maatte man være vis paa, at enhver autoriseret Læge var i Stand til at helbrede, hvorjomhelst han blev kaldet, saa vil jeg dog bemærke, at det er en temmelig stor Fordring at stille til Læger eller nogen Anden. Det er jo nu saaledes, at en Gang skulle vi Alle dø, og at Døden maa have en Aarsag, saa at hvorledes man end vender og dreier det, maa der være visse Ting, hvorfor man ikke kan blive helbredet, hvortil af den One eller af den Anden. — Jeg tror, at det navnlig er Hovedsagen ved den Afstemning, som ligger for, om man anser det for principrigtigt at medtage den uegenyttige Virksomhed, som at bruge et kort Udtryk, eller ikke. Jeg har oftere udtalt, at jeg tror, at det, der i praktisk Henseende maa lægges Vægt paa, er, om Kvakksalveriet drives som Erhverv, og derfor synes jeg, at det er Hovedsagen at naae, at dette fremdes om hiidtil bliver forbudt. I praktisk Henseende stiller det sig for mig som mindre vigtigt, om man naaer det andet Maal. Jeg tror ogsaa, at naar man taster et Blik paa de Tilfælde, hvor man har saet Kvakksalverstraffen anvendt, vil det vise sig, at det ofte er i de Tilfælde, hvor der har været Spørgsmaal om Josterfordrivelse og den Slags Ting. Det er Noget, som jeg vil gjøre opmærksom paa til Underretning for Belyndere af Kvakksalveriet, at naar man vil kaste Blikket paa den Nætte af Sager, der er foreskaldet, vil man se, at et paafaldende stort Antal af disse have med Josterfordrivelse og Sligt at bestille. Men naar jeg ser bort fra disse Tilfælde, tror jeg ikke, at man vil finde ret mange — jeg kan i dette Dieblit ikke huske et eneste Tilfælde — hvor Folk ere bleven straffede for Kvakksalveri under saadanne Omstændigheder, at det var klart, at de ikke havde forbundet nogenjomhelst Uegenytte ved Udøvelsen af deres Virksomhed. Hvor Kvakksalveri er bleven udøvet af ren Memmesfjærlighed, er det meget sjældent hiidtil, at det er blevet draget til Ansvar, og derfor siger jeg, at det i praktisk Henseende ikke har overmaade stor Betydning, om dette Moment optages i Lovforslaget eller ikke. Men det forekommer mig af de Grunde, som oftere ere bleve anførte, at det i principiel Henseende er af Vigtighed at fastholde, at det, det her dreier sig om, er, at man vil beskytte Folk imod ukundige Personers skadelige Indvirkning paa deres Helbred, hvad enten disse